

[Peter Kristensen (Ålborg).]

digvis behøver at være det eksisterende universitetsplanlægningsudvalg. Sagligt set vil der næppe kunne indvendes noget imod, at også de landsdele, der ventes at komme i betragtning ved placeringen af nye universiteter, bliver repræsenteret i et sådant udvalg. Det vil i alle tilfælde kunne bevirke, at meningene kan brydes inden for dette udvalg.

Med stor interesse har jeg hæftet mig ved det, der står i bemærkningerne om, at nye danske universiteter ikke nødvendigvis behøver at omfatte samtlige fem traditionelle universitetsfakulteter. Det er en vej, der for længst er betrådt i udlandet, og det ligger vel heller ikke uden for al fornuftig tankegang, at der oprettes sådanne utraditionelle fakulteter som et Grønlandsfakultet, et nordisk fakultet og et fiskeribiologisk fakultet — for blot at nævne nogle af de fakultetsretninger, som naturligt må melde sig. Vi skal sikkert vogte os for at stivne i formerne, og jeg har da også med stor glæde bemærket, at den højtærede undervisningsminister — ganske vist i en anden forbindelse — har stillet sig åben over for et forslag om at skabe nye veje til de højere læreanstalter. I samme forbindelse vil jeg gerne henlede opmærksomheden på nogle bestemmelser, som netop i år er indført i Sverige om særlig akademisk undervisning uden for universitetsbyerne. Hvis man i dag gjorde alle de lande, hvor der ligesom herhjemme foregår en eksplosiv udvikling på det undervisningsmæssige område, til dommere i spørgsmål om, hvorvidt den traditionsbundne og historisk betingede indstilling herhjemme over for den såkaldte højere uddannelse er rigtig, tror jeg ganske afgjort, at svaret med en populær vending ville lyde: „Domaren säger att svaret är fel“. Forhåbentlig har jeg, ligesom også det ærede medlem hr. Gottschalek-Hansen var inde på det, ret i min fornemmelse af, at der ligesom kan vejres morgenluft på dette område.

Da spørgsmålet om oprettelse af et medicinsk fakultet i Odense stod på dagsordenen her i tinget, blev der stillet det spørgsmål, hvilke kriterier der måtte komme i betragtning for placeringen af kommende universiteter. Der blev dengang peget på følgende faktorer, som burde tages i betragt-

ning: et universitetsbehov for et bredt akademisk miljø af hensyn til rekrutteringen af ikke-heldagsbeskæftigede lærere. Jeg tror ikke, at et sådant miljø findes bedre andre steder end i Ålborg. Videre: mulighederne for at samarbejde med andre institutioner for højere undervisning og forskning. Vi har alene i Storålborg tre gymnasier, et teknikum, døveskole, seminarium, musikonservatorium, teater, handelshøjskole, et stærkt udbygget hospitalsvæsen o. s. v. o. s. v. Videre: et almindeligt planlægnings-synspunkt, herunder spørgsmålet om placering i et naturligt rekrutteringsområde for studerende. Mon der er nogen landsdel, der i højere grad end Nordjylland opfylder disse betingelser? Videre: mulighederne for at erhverve velbeliggende og tilstrækkelig store arealer. I Ålborg kan man som allerede nævnt stille et areal på ca. 120 ha til rådighed for et universitet. Endelig anføres det, at mulighederne for en hensigtsmæssig løsning af biblioteksspørgsmålet må være til stede. Jeg stiller i den forbindelse det spørgsmål, om der er nogen af de byer, der ud over Odense ønsker det tredje eller fjerde universitet, som i højere grad end Ålborg opfylder også denne betingelse.

Summa summarum: alle saglige hensyn peger i dette tværpolitiske spørgsmål på Ålborg som den fjerde universitetsby.

Andreas Hansen: Da vi i 1962 diskuterede oprettelsen af det medicinske fakultet i Odense, var der vel ikke ret mange, der regnede med, at oprettelsen af et fakultet ville tage mange år. Det er nu to år siden, og så vidt jeg er orienteret, er der endnu ikke taget et spadestik til dette medicinske fakultet. Det vil i virkeligheden sige, at når man skal drøfte planlægning af kommende universiteter, skal man altså have den lange line fat.

Det glæder os, der er interesseret i universitetsspørgsmål, at den højtærede undervisningsminister har tænkt på dette ved fremsættelsen af dette lovforslag. Jeg vil dog gerne bemærke, at selv om man ikke nu siger fuldt og helt, at der skal være et fuldstændigt universitet i Odense, er det vel nok til syvende og sidst det, man tænker på. Jeg er enig med dem, der siger, at når man starter et universitet, er det et spørgsmål, om man samtidig kan sige, hvor fuld-